

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Tos/37/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117011418
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Pirkovská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8117011418.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Pirkovskej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a Mgr. Iva Maruščáka na neverejnom zasadnutí konanom 24.10.2017 v trestnej veci ods. J. M. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Tr. zák. a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 6PP/7/2017 zo dňa 11.9.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. z a m i e t a sťažnosť odsúdeného J. M..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. zamietol žiadosť odsúdeného J. M. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu v trvaní 3 rokov rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/112/2015 zo dňa 4.8.2016.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku, priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí, odsúdený sťažnosť, ktorú následne aj písomne odôvodnil. V dôvodoch sťažnosti uvádza, že podľa jeho názoru okresný súd pri posudzovaní jeho žiadosti podmienené prepustenie z výkonu trestu postupoval nezákonne a to najmä pri vyhodnocovaní dokazovania, keď dospel k záveru, že nakoľko už bol v minulosti za obdobný trestný čin trestaný, nie sú splnené podmienky na jeho prepustenie. Poukazuje na výklad ust. § 66 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého súd prihliada na správanie odsúdeného počas výkonu trestu a možnosti jeho nápravy. Čo sa týka výkonu trestu okresný súd pri posudzovaní jeho žiadosti mal z morálneho hľadiska prihliadať i na jeho vek a zdravotný stav, pretože vzhľadom na zdravotný stav nemal takú možnosť získať disciplinárne odmeny, ako ostatní odsúdení, ktorí sú zdravotne spôsobilí. Chce poukázať i na to, že súd jeho žiadosť posudzoval iba z hľadiska jeho minulosti, čo ust. § 66 ods. 1 Tr. zák. súdu neumožňuje. Preto žiada, aby ho krajský súd prepustil a určil mu skúšobnú dobu.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ust. § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie napadnutému výroku uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je možné považovať za dôvodnú.

Rovnako, ako to v dôvodoch napadnutého uznesenia konštatuje prvostupňový súd, aj krajský súd z obsahu spisu zistil, že ods. J. M. je vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol v trvaní 3 rokov uložený rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/112/2015 zo dňa 4.8.2016. Uvedeným rozsudkom bol uznaný vinným jednak zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. a jednak z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. Pre výkon uloženého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a súčasne

mu v zmysle § 73 ods. 2 písm. c), d) Tr. zák. bolo uložené aj ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Výkon uloženého trestu odsúdený nastúpil z väzby, v ktorej bol od 13.5.2015.

Vzhľadom na to, že odsúdený J. M. vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za zločin, prvostupňový súd správne konštatuje, že pre to, aby mohol byť z výkonu trestu podmiennečne prepustený, je v prvom rade nevyhnutné, aby mal vykonané dve tretiny uloženého trestu, čo v prípade trestu vo výmere 3 rokov, predstavuje 2 roky.

Požiadavka výkonu uvedenej výmery trestu je stanovená v ust. § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák., podľa ktorého súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Dve tretiny uloženého trestu odsúdený vykonal dňom 13.5.2017, takže ako to správne konštatuje prvostupňový súd, uvedenú nevyhnutnú formálnu podmienku odsúdený splnil.

Vykonanie stanovenej časti trestu, ako to vyplýva z vyššie citovaného ust. § 66 ods. 1 Tr. zák., však nie je jedinou podmienkou, existencia ktorej musí byť splnená pre to, aby súd odsúdeného mohol (teda nie musel) z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustiť. Zmyslom podmiennečného prepustenia nie je dokonca ani to, aby odsúdený bol po výkone stanovenej časti trestu za dobré správanie resp. dobre vykonávanú prácu podmiennečne z výkonu trestu prepustený automaticky, a to bez zreteľa na účel trestu. Odsúdeného totiž možno z výkonu trestu podmiennečne prepustiť len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu, ako aj ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený záver, resp. predpoklad, že odsúdený na slobode povedie riadny život.

Z uvedeného pohľadu je teda potrebné skúmať, či odsúdený vo výkone trestu svojím správaním a plnením si svojich povinností preukázal polepšenie a či vzhľadom na stupeň resp. mieru takéhoto polepšenia, ak k nemu došlo, možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Je teda potrebné skúmať jednak správanie sa odsúdeného a plnenie jeho povinností počas výkonu trestu a v súvislosti s tým aj skutočnosť, či vzhľadom na osobu odsúdeného, jeho predošlý spôsob života trestnú činnosť, pre ktorú je vo výkone trestu a prostredie, do ktorého sa po prepustení vráti, možno dôvodne predpokladať, že sa už trestnej činnosti nedopustí. Nemožno sa teda stotožniť s tvrdením odsúdeného uvedeným v sťažnosti, že okresný súd nemal žiadne oprávnenie posudzovať jeho predošlý spôsob života a aj z uvedeného pohľadu skúmať, či sú podmienky na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu splnené.

So závermi, ku ktorým prvostupňový súd v tomto smere dospel sa krajský súd stotožňuje a považuje ich za závery majúce základ vo vykonanom dokazovaní.

Je pravdou, že počas výkonu doterajšieho trestu vrátane výkonu väzby, nie sú vo vzťahu k odsúdenému evidované žiadne negatívne poznatky, ani vo vzťahu k jeho správaniu a vystupovaniu ani k plneniu si povinností. Zo správy ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody totiž vyplýva, že správanie a vystupovanie odsúdeného je bezproblémové, povinnosti si plní, normy neporušuje, k personálu aj ostatným odsúdeným sa správa slušne a úctivo, konfliktným situáciám sa vyhýba. Pracovné povinnosti hodnotiť nie je možné, nakoľko pracovne zaradený nie je, pretože je starobným dôchodcom.

Z uvedeného hodnotenia plyní, že odsúdený si plní základné povinnosti, ktoré musí plniť odsúdený, pokiaľ sa chce vyhnúť prípadnému disciplinárnemu trestu. Súčasne však z hodnotenia odsúdeného plyní, že jeho resocializačná prognóza sa vzhľadom na dlhodobú nezamestnanosť, nedostatočný alebo žiadny príjem javí ako menej priaznivá a riziko sociálneho zlyhania do budúcnosti je stredné.

Uvedené závery spolu s posudzovaním osoby odsúdeného, charakteru trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu v súvislosti s jeho predošlým spôsobom života ani podľa názoru krajského súdu neumožňujú urobiť záver, že by sa od odsúdeného už v tejto dobe dalo očakávať, že v prípade

podmienečného prepustenia povedie riadny život, čo je požiadavka, ktorú ust. § 66 ods. 1 Tr. zák. vyžaduje.

Tak, ako na to poukázal prvostupňový súd, aj krajský súd v tomto smere zvyrazňuje, že odsúdený už v minulosti mal, a to opakovane, poskytnutú šancu preukázať, že riadny život povedie. Dvakrát už totiž bol z výkonu trestu podmienečne prepustený, prvýkrát sa tak stalo ešte v r. 1979, no po tomto podmienečnom prepustení sa dopúšťal ďalšej úmyselnej trestnej činnosti. Závažnejším je však zistenie, že pred spáchaním trestného činu, pre ktorý je vo výkone trestu odňatia slobody teraz, bol takisto podmienečne prepustený, a to z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu za rovnakú trestnú činnosť, teda zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 215 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c), d) Tr. zák. Za tento trestný čin bol totiž odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 1T/72/2004 zo dňa 7.12.2004 na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, pričom z výkonu trestu odňatia slobody bol podmienečne prepustený dňa 16.3.2006. Už vtedy sa teda predpokladalo, že odsúdený spĺňa podmienky uvedené v § 66 ods. 1 Tr. zák. vrátane požiadavky, že možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Napriek tomu sa najmenej od r. 2011 začal dopúšťať rovnakej trestnej činnosti.

Vzhľadom predovšetkým na túto skutočnosť ani podľa názoru krajského súdu nemožno urobiť záver o tom, že by odsúdený splnil zákonom požadované podmienky pre podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, a preto rozhodnutie prvostupňového súdu, ktorým jeho žiadosť zamietol, považuje krajský súd za správne.

Z uvedených dôvodov preto sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.